

man dog først kom til en almindelig politisk Enighed, og saa kunde man se, hvad man kunde blive enig om. Jeg vil for øvrigt bemærke, at Foranstaltninger til — men i en mindre Maalestok — noget at hævde Herredømmet over Væltet, eller i hvert Tilfælde at gøre det vanskeligt for Sjenden at bevæge sig frit omkring der, er der allerede forlangt Bevillinger til paa den nuværende Finanslov, nemlig Rystbefæstninger paa forskellige Steder i Væltet, ved Kalundborg, Korsør, Masnedssund og flere andre Steder, hvor Forsvaret skulde føres i Forbindelse med en Del af Flaaden. Men jeg indrømmer ganske vist, at dette ikke vil være af saadan Betydning som en virkelig befæstet Station ved Aggersøfjord. Men som sagt, en saadan befæstet Station, tror jeg nu, man med Nødvendighed maa oprette i hvert Fald, til der er mere Sandynlighed for, at saa den gennemført, end der vilde være, hvis man vilde forelægge et Forslag derom nu.

M. Nielsen: Ved at høre det Krav, der blev stillet fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius) kom jeg til at tænke paa, at samtidig med, at Befæstningsraferiet har udviklet sig her hjemme, har man ved Siden af fremhævet, at det, man vilde, det var Neutralitetspolitik, og den Omstændighed, at det er saaledes, falder saa ganske mærkeligt sammen med, hvad der er kommet frem i denne Sommer fra den Side her i Salen, som bærer Rendingens navn „Moderationen“. Det, de ville, efter hvad der er kommet frem, det er ogsaa Neutralitetspolitik, det kæmpe de for, og det er under Forudsætning af — efter de Forklaringer, der ere komne til at foreligge — at en saadan Neutralitetspolitik vil komme til Højstedet her i Landet, at de mulig ville gaa med til at anerkende Kjøbenhavns Befæstning. Der er moderate Rigsdagsmænd, som ude omkring i Landet paa Møder ikke have taget i Betænkning at sige, at naar en af de Garantier, som de kræve under de Forligsforhandlinger, der blive førte, nemlig den, at Danmarks Neutralitet blev erklæret, at Højre vil være med til, at Danmark skulde erklæres neutral, kommer til Stede, saa kunde man være med til at godkende Kjøbenhavns Befæstning, og det, man saaledes derved vilde opnaa, det var Gennemførelsen af Neutralitetspolitikken. Nu have vi hørt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, der vel nok maa siges at staa som en Fuldblodsrepræsentant for Befæstningsraferiet her i Landet, at han, samtidig med, at han giver et Perspektiv af, hvorledes han ønsker, at Sagen videre skal

udvikles, dog ønsker Neutralitetspolitikken. Den ærede Minister er dog mere forsigtig. Han siger — saaledes opfatter jeg ham — at han ikke kan opstille det saaledes nu, lad os se at saa Flaaden udviklet, saa oprette vi det, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds har omtalt, til vi komme ind i, hvad den ærede Minister — saa vidt jeg hørte — kaldte „politisk Enighedstilstande“ — den ærede Minister nikker, jeg har altsaa refereret hans Udtalelser rigtigt; saa vil han betragte det Forslag, der blev begrundet af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, som en værdig Opgave for en Marineminister at kaste sig over, nemlig den videre Udvikling af Befæstningsvæsenet her hjemme. Jeg synes, der her aabner sig et umaadeligt Perspektiv med Hensyn til Fremtiden, naar vi nu saa Forlig sluttet paa Grundlag af Kjøbenhavns Befæstning som en „Rendingering“, saaledes som Moderationen siger. Det skal bibringes Vælgerne, at samtidig med og ved Hjælp af, at vi saa dette Forlig, saa vi Danmark erklæret neutralt. Men naar vi saaledes ere komne ind i formelle lovlige Tilstande, saa kommer man ganske rolig og stikker de Fordringer ud, som ere blevne antydede af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds. Men hvorledes kan saa Flertallet i denne Sal, der nu staar rede til at rætte Haanden til det provisoriske Ministerium, have Kraft til at modsætte sig saadanne Forslag, naar de komme frem; hvorledes kan der være Kraft i deres Nej, naar der kommer ny Fordringer, naar de nu sige, vi maa bøje os for Rendingeringerne. Thi kommer Ministeriet saa eller ogsaa et nyt Ministerium, som vil optage den „værdige Opgave“ at fortsætte Befæstningen, da vil det naturligtvis ræsonnere saaledes: Ja, vi have jo set, hvorledes de Herrer ville have det, vi behøve blot at lave Rendingeringer, saa ville de nok bøje sig for dem og godkende dem. Jeg tror derfor, det er det ene rigtige, at vi nu sige et jaadant Nej, at det staar klart for alle udadtil saa vel som for de Herrer ved Ministerbordet, at der er intet Udkomme, dette Ting højer sig ikke, om der ogsaa rejser sig nok saa mange „Rendingeringer“. Det, der er Tingets vigtigste og største Opgave, er: ikke at gøre det lovligt, som er Uret, Provisoriet. Dermed skal jeg slutte, idet jeg tænker, det er en god Konklusion, naar jeg anbefaler at stemme ogsaa imod det nærværende Lovforslags Overgang til 2den Behandling.

S. Scavenius: Jeg vil bare gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det,